

хора-та, нито съ надежда за да придобиемъ почетъ, слава и похвала отъ други-тѣ, нито съ намѣреніе да задължимъ онѣзи, кои то сж на' облагодѣтелствовали, но само за да угодимъ Богу, кой то ни дава сичкы тѣ добрини, и който ни повелѣва добро творити и на самы тѣ наши врагове.

Глава втора.

Частны обязанности къмъ други-тѣ.

а. Къмъ родители-тѣ.

Родители-тѣ дали сж ни животъ, тѣ са грижятъ за него съкакъ, за да го опазятъ за насъ, тѣ на' обличятъ, тѣ ни даватъ сичко какво то ни трѣба, и теглятъ тысяща трудове и мжнотіи за да на' отхранятъ.

И тѣй понеже слѣдъ Бога тѣ сж най голѣмытѣ наши благодѣтели; за туй и ный къмъ тѣхъ сми повече задължены, и подиръ Бога къмъ тѣхъ имама най голѣма та длъжность.

Длъжны сми да имама къмъ родители-тѣ си първо, истинна любовь, и подиръ Бога да не сякамы че имама друго нѣщо по-честнѣйше отъ родители-тѣ си; второ, да имама истинно благоразуміе, и нито на минута да не забравяма благодѣянiя-та, кои то сми получили отъ тѣхъ и ежедневно еще получаваме, но да са грижимъ за